Erik Buyst & Jan Van Doren

- **Zijn** respectievelijk directeur van VIVES (Vlaams Instituut voor economie en samenleving) van de KU Leuven en adjunct-directeur van het Voka-Kenniscentrum.
- **Achten** een positiewissel tussen Vlaanderen en Wallonië op korte termijn weinig waarschijnlijk.
- **Vinden** dat de regio's een beleid moeten voeren op maat van hun eigen handicaps en troeven.

Wallonisering van Vlaanderen of **Flandrisation van Wallonië**?

Of Wallonië en Vlaanderen ooit weer van welvaartspositie wisselen in een slingerbeweging vergt geen debat, wel het zoeken naar nieuwe groeidynamiek voor beide.

Onder de titel 'Arm Wallonië' loopt op Canvas dinsdagavond een intrigerende documentaire over een brok Belgische geschiedenis: de emigratie van een half miljoen Vlamingen naar Wallonië 100 jaar geleden, om aan werk te geraken. Intrigerend om velerlei redenen. Hoe hebben de twee regio's sindsdien elkaars welvaartspositie zo doortastend geruild? Staan we voor een nieuwe cyclus waarbij ditmaal Wallonië uit het dal klimt en Vlaanderen afglijdt? En hoe komt het dat er de voorbije decennia geen omgekeerde migratie op gang is gekomen van Walen voor jobs in Vlaanderen?

Het sluiten van de steenkoolmijnen en de zware afslanking van de staalindustrie worden vaak naar voren geschoven als dé oorzaken van de relatieve economische achteruitgang van Wallonië. Nochtans is er meer aan de hand. In de eerste helft van de 20ste eeuw stuwden de hoge lonen in de mijnen ook de lonen in andere sectoren fors omhoog. Door rigiditeit in de loonvorming bleef dat fenomeen ook lange tijd na de mijnsluitingen voortbestaan. Het logische gevolg was een langdurig verlies aan concurrentiekracht van de regio. Omgekeerd maakte Vlaanderen na de Tweede Wereldoorlog een sterke inhaalbeweging, profiterend van de maritimisering van een bloeiende wereldeconomie, de Europese economische integratie en relatief goedkope arbeidskrachten. Vlaanderen overvleugelde Wallonië.

De kloof tussen Vlaanderen en Wallonië heeft zich het voorbije decennium gestabiliseerd. De jongste crisis treft de Vlaamse economie echter harder dan de Waalse, omdat Vlaanderen nog relatief veel industrie kent die sterk onderhevig is aan de internationale concurrentie. Vlaamse industriële sterkhouders als automobiel en chemie staan onder druk. De Waalse economie houdt beter stand. Slaat de slinger van de geschiedenis terug, als een onontkoombare natuurwet? Staan we voor een Wallonisering van Vlaanderen, zoals econoom Geert Noels stelt, of een 'Flandrisation' van Wallonië?

De vanzelfsprekendheid van het welvaartscomfort zwakt de ondernemingszin in de Vlaamse economie af.

STRUCTUREEL

Op korte termijn lijkt een ommekeer weinig waarschijnlijk. De Vlaamse economie is conjunctuurgevoeliger, een crisis slaat er sneller en harder toe, maar bij een heropleving is de Vlaamse economie meer dan de Waalse aan zet. Voor een inzicht in de trend op lange termijn dienen we te kijken naar de structurele troeven en handicaps van beide regio's.

Vlaanderen is relatief nog sterk geïndustrialiseerd. Bepaalde nijverheidstakken staan zwaar onder druk en zullen mettertijd verhuizen naar het buitenland. Maar die industriële basis vormt ook een troef. De industrie heeft een hefboomeffect voor de economie omdat ze de bulk van de investeringen in onderzoek en ontwikkeling voor haar rekening neemt, en dus een belangrijke factor van vernieuwing is. Nog belangrijker is dat onze export in hoofdzaak een industriële aangelegenheid is. Het is vooral de export van goederen die ons in staat stelt op internationale markten actief te zijn. De wereldhandel in diensten staat nog in de kinderschoenen.

Natuurlijk moet worden ingezet op innovatie. Dat doen onze ondernemingen al in belangrijke mate , denken we maar aan de 'textiliens' die zich specialiseerden in hoogwaardig technisch textiel, voedingsbedrijven die groeien met gezonde voeding, en koper- en zinkverwerkers die overschakelen naar hoogtechnologische materialen. Nieuwe impulsen zijn ongetwijfeld nodig, onder meer via de ontwikkeling van innovatiespeerpunten zoals vooropgesteld in het plan 'Vlaanderen in Actie'. Ook dient de scholing zich in lijn daarmee te heroriënteren. Een van de grote uitdagingen is voorts de ontwikkeling van nieuwe economische activiteit rond de groeiende maatschappelijke behoeften aan zorg voor welzijn en leefmilieu. Dat vergt meer openheid voor marktwerking, ook in de social profit.

PARVENUMENTALITEIT

De Vlaamse economie kampt wel met een aantal specifieke handicaps: een dichtbevolkt gebied met schaarse ruimte, een sterk vergrijzende bevolking en krimpende beroepsbevolking, de vanzelfsprekendheid van het welvaartscomfort - de parvenumentaliteit - die de ondernemingszin of aandacht voor economische noden afzwakt. Wallonië heeft meer ruimte voor bedrijven en heeft onlangs Vlaanderen voorbijgestoken in internationale rankings van toplocaties voor logistiek. De vergrijzing komt in Wallonië trager op gang en er is nog een aanzienlijke arbeidsreserve. Tevens manifesteert er zich een maatschappelijke herwaardering van het ondernemerschap.

Maar vergeleken met Wallonië heeft Vlaanderen ook troeven. Ons onderwijs is internationaal van topniveau, terwijl het Franstalige onderwijs onderaan bengelt in de rankings, wat er mee de hoge jeugdwerkloosheid verklaart. Vlaanderen kent vooral conjuncturele werkloosheid, terwijl Wallonië blijft aankijken tegen een enorme structurele werkloosheid: vier op de tien werklozen zijn langer dan twee jaar werkloos. Vlaanderen beschikt over een dicht stedelijk netwerk, met de Vlaamse Ruit (Brussel-Gent-Antwerpen-Leuven) als internationaal paradepaard. Economische activiteiten clusteren zich steeds meer in grootstedelijke gebieden. In Wallonië zijn die minder uitgebouwd.

GEMEENSCHAPPELIJK

De Vlaamse en Waalse economie beschikken over een aantal gemeenschappelijke troeven, zoals de centrale ligging in een koopkrachtige Europese markt en de band met de EU-hoofdstad Brussel. Ze kennen ook een aantal gelijklopende handicaps: hoge arbeidskosten en fiscale druk, sterk gereguleerde arbeidsmarkten, een desactiverende sociale zekerheid. Die parameters worden grotendeels federaal bepaald en leiden tot een verlies/verlies-situatie. Beide regio's verliezen aantrekkingskracht voor buitenlandse investeerders, maar het is Wallonië dat daardoor nog het meeste kansen mist, gelet op de beschikbare ruimte en arbeidsreserve. Ook de arbeidsmobiliteit tussen beide regio's blijft zeer beperkt, wat kansen ontneemt aan Waalse werkzoekenden en Vlaamse bedrijven op zoek naar arbeidskrachten.

'Reversal of fortune'? Niet dat is de inzet van het debat, maar wel een nieuwe groeidynamiek voor beide regio's. Dat vergt een win-winbeleid. Laat de gewesten elk hun verantwoordelijkheid nemen voor een sociaaleconomisch beleid op maat van hun handicaps en troeven. Geef hun de instrumenten en incentives om werkzoekenden aan de slag te krijgen, ook over de gewestgrenzen heen. Een volksverhuizing van een half miljoen Walen naar Vlaanderen hoeft niet, maar het mag wel iets meer zijn dan de circa 36.000 pendelaars (netto-pendel) van het 'arme' Wallonië naar het 'rijke' Vlaanderen.

- Meer informatie: Vives Discussion Paper 8 'Reversal of Fortune in a Small, Open Economy', www.econ.kuleuven.be/vives

COLUMN

DAVID DE CREMER

Wiens belang?

Sinds het begin van de financiële crisis is het wantrouwen jegens banken groot. Ondanks de vele discussies is dat nog steeds niet afgenomen. Integendeel, voor velen onder ons is er nog steeds het probleem dat banken het eigenbelang veel hoger op de agenda hebben staan dan het belang van de klant. Dat dit probleem relevant is, blijkt uit enkele recente gebeurtenissen.

De financiële sector vertoont nog maar de eerste tekenen van herstel, of de banken delen weer volop bonussen uit. Zo wil Bank of America bonussen uitdelen die even hoog zijn als vóór de financiële crisis. Voorts reageerden banken in het Verenigd Koninkrijk op het plan om een eenmalige belasting van 50 procent op te leggen voor elke bonus hoger dan 25.000 pond laconiek door gewoon het bruto uitgekeerde bedrag te willen verdubbelen om de uiteindelijke bonus gelijk te houden. Onverantwoord hoge bonussen blijken dus nog steeds erg heilig te zijn in het internationale bankverkeer. Bovendien tonen banken weinig initiatief om zelf meer kosten te gaan dragen. Zo deed Citibank weliswaar een voorstel om zijn gedupeerde klanten gedeeltelijk te vergoeden, maar slechts na lang aandringen en zonder daarbij zelf te veel risico te lopen. Al die gebeurtenissen geven een wrange nasmaak. Ze signaleren vooral dat het belang van de klant niet het belangrijkste agendapunt van banken is. Het gevolg is voorspelbaar: klanten blijven banken wantrouwen en voelen zich niet met respect behandeld.

Een gezonde scepticus kan zeggen dat banken niet zozeer bezig moeten zijn met hoe respectvol en oprecht ze naar hun klant zijn. Belangrijker is dat ze goed met de cijfers omgaan en winsten maken die zowel de bank als de klant blij kunnen maken. Natuurlijk is het maken van winst een mooie zaak, maar als steeds blijkt dat het belang van de klant ondergeschikt is, wordt een probleem op lange termijn gecreëerd. De klant een zakcentje toewerpen wekt enkel het soort vertrouwen op dat financieel gestimuleerd is. Dat is vaak geen lang leven beschoren omdat het enkel en alleen een instrumentele basis heeft. Het vertrouwen van de klant wordt gekocht. Echt vertrouwen neemt een andere vorm aan. Bij echt vertrouwen moet je ook als het eens fout loopt uit kunnen gaan van oprechte intenties. Om langetermijnrelaties te krijgen heb je dus een vertrouwen nodig dat gebaseerd is op een wederzijds loyaliteitsgevoel - iets dat meer emotioneel is. Zonder deze basis zal de relatie tussen bank en klant elke keer dat er een crisis opduikt onmiddellijk onder het vriespunt zakken. Het is dus tijd dat banken zich niet enkel richten op het beloven van beterschap, maar ook daadwerkelijk actief aan de slag gaan om klanten met meer respect te behandelen.

Banken kopen het vertrouwen van de klant. Bij echt vertrouwen moet je ook als het eens fout loopt uit kunnen gaan van oprechte intenties.

- **David De Cremer** is hoogleraar behavioural business ethics aan de Rotterdam School of Management en gasthoogleraar aan de London Business School en de Universiteit Gent.

Knuffel de elektrische auto niet dood in de startblokken

Met het autosalon in zicht is de elektrische auto 'hot'. De hype leidt de aandacht af van de prioriteit: zuiniger auto's.

Joeri Thijs

- Campagneverantwoordelijke klimaat en transport bij **Greenpeace België**.
- **Stelt vast** dat auto's nog veel te zwaar zijn en veel te zware motoren hebben.
- **Vindt** dat de komst van elektrische auto's gepaard moet gaan met een snellere vergroening van de elektriciteit.

De elektrische auto lijkt eindelijk voor zijn definitieve doorbraak te staan. Het toekomstbeeld van olieschaarste en klimaatchaos dwingt beleidsmakers en autobouwers om deze veelbelovende technologie te omarmen. Toch dient gewaarschuwd voor overenthousiasme dat de elektrische auto nog voor zijn echte doorbraak kan fnuiken.

Donderdag begint het autosalon. De elektrische auto is dezer dagen een erg 'hot' item. Vaak wordt de indruk gewekt dat deze (niet zo) nieuwe technologie onderweg ook wel even het klimaat zal redden.

Dat is natuurlijk nonsens. Prognoses over de marktpenetratie van elektrische auto's in het komende decennium zijn erg bescheiden. Zij zullen dus op korte termijn niet leiden tot minder broeikgasemissies in het verkeer. En dat terwijl het VN-klimaatpanel aangeeft dat de globale uitstoot ten laatste over vijf jaar moet beginnen te dalen. Too little too late dus. Om de klimaatimpact van het verkeer - het zorgenkind nummer één in het klimaatbeleid - op korte termijn aan te pakken, zijn andere en verkeersbeperkende maatregelen nodig.

Op langere termijn zijn elektrische auto's een must om de uitstoot van verkeer en transport tot zo goed als nul te herleiden. Als we vandaag echter massaal op elektrische auto's zouden overstappen, is de milieuwinst allesbehalve zeker. Er zijn verscheidene risico's verbonden aan het blind inzetten op elektrische auto's.

MEER VERKEER

De elektrische auto zal, zeker de eerste jaren, duur zijn in aankoop, maar goedkoop in gebruik. Het risico is dus groot dat het aantal gereden kilometers, en daardoor ook het volume van het verkeer, zal toenemen. Door hun beperkter bereik bijvoorbeeld, is de kans reëel dat elektrische auto's veeleer bovenop dan in de plaats van conventionele auto's komen. En omdat de elektrische auto vooral interessant is voor kortere afstanden, zoals in de stad, riskeert de elektrische auto zelfs duurzamere vormen van verplaatsing, zoals met de fiets of het openbaar vervoer, te vervangen.

Tekenend is dat de elektrische auto op veel subsidies zal kunnen rekenen. Al ooit gehoord van overheidssubsidies voor bijvoorbeeld een nieuwe fiets? Een beetje zwart-wit gesteld, maar u snapt het plaatje wel.

De elektrische auto komt maar tot zijn recht in een duurzaam mobiliteitsbeleid waarin het vermijden van verkeer en het promoten van (echt) duurzame verplaatsingen voorrang krijgen.

BLIKSEMAFLEIDER

Zoals in het verleden gebeurde met waterstof en biobrandstoffen, leidt de hype van de elektrische auto de aandacht af van wat naast verkeersmindering prioritair moet blijven: zuiniger auto's. De huidige EU-normen die eind 2008 werden goedgekeurd zijn onder impuls van de agressieve autolobby een lachertje geworden. Lakse normen leiden tot getreuzel.

Nieuwe zuinige technologie wordt zo vaak verspild in zware, grote energieverslindende auto's zoals bijvoorbeeld de hybride jeeps. Een elektrische motor is dan wel zuiniger dan een ontploffingsmotor, maar in het algemeen zijn onze auto's nog veel te zwaar en overgemotoriseerd, lees: te energieverslindend.

VERSCHUIVING

Aan de uitlaatpijp mag er dan wel geen vuiltje aan de lucht zijn, elektrische auto's op steenkool of kernenergie verschuiven alleen maar de uitstoot en de vervuiling. Een ongecontroleerde intrede van elektrische auto's houdt het risico in dat onze huidige, niet-duurzame energiemix de komende decennia bestendigd of zelfs versterkt wordt. De druk om nieuwe steenkool- en kerncentrales te bouwen kan toenemen. Dat past absoluut niet in een duurzaam en klimaatvriendelijk energiebeleid en zou ook de milieuwinst van elektrische auto's sterk beperken.

De intrede van de elektrische auto moet met andere woorden hand in hand gaan met de versnelde vergroening van de elektriciteitssector. Het overwegen van nieuwe steenkoolcentrales en het verlengd openhouden van onze kerncentrales passen niet in dat plaatje.

Wanneer onze overheid de elektrische auto doodknuffelt zonder de nodige koersverandering inzake mobiliteit en energie, zal de elektrische auto zijn potentieel niet waarmaken. Met als enige winnaars de elektriciteitsproducenten en de autobouwers, en als grote verliezer het klimaat. Dat kan toch niet de bedoeling zijn?

COLOFON **DE TIJD**

ADRES Mediafin, Havenlaan 86c, bus 309 1000 Brussel Tel. +32 (0)2 423.16.11 ; op werkdagen van 8u30 tot 18u **ABONNEMENTEN & DISTRIBUTIE** Tel. 0800/55.150 Fax +32 (0)2 454.28.32, abo@tijd.be **REDACTIE** Tel. : +32 (0)2 423.18.40, Fax: +32 (0)2 423.18.15
Lezers: reacties@tijd.be, Persberichten: persberichten@tijd.be, Opinie: opinie@tijd.be **REKENING** Mediafin: 412-7058051-21 **BTW-NUMMER** 404.800.301 **ADVERTENTIES** Trustmedia Tel. (02) 422 05 11, Fax (02) 422 05 10, info@trustmedia.be
ALGEMEEN DIRECTEUR Dirk Velghe **OPERATIONEEL DIRECTEUR** Dieter Haerens **REDACTIEDIRECTEUR** Frederik Delaplace **FINANCIEEL DIRECTEUR** Arnaud Delmarcelle **PRODUCTIEVERANTWOORDELIJKE** Olivier Ditroia
DE TIJD is een uitgave van Mediafin mediafin
HOOFDREDACTEUR Pierre Huylenbroeck (hoofdredacteur@tijd.be) **ADJUNCT-HOOFDREDACTEUR** Stephan Verheyden **MULTIMEDIAMANAGER** Tom Peeters **MANAGER NIEUWE MEDIA** Roland Legrand **NIEUWSMANAGEMENT** Henk Dheedene, Piet Boncquet, Serge Mampaey, Stephan Verheyden
SENIOR WRITERS Jean Vanempten, Stefaan Michielsen **CENTRAL NEWS DESK** Kurt Vansteeland (chef), Ben Serrure, Jan De Schamphelaere, Kim Evenepoel, Koen Dedobbeleer, Koen Lambrecht, Pieter Suy, Roel Verrycken, Sebastien Rousseau, Stijn Demeester **POLITIEK & ECONOMIE** Lieve Dierckx (chef), Bart Haeck, Dirk De Wilde, Erik Ziarczyk, Ivan Broeckmeyer, Katrien Verstraete, Kris Van Haver, Lars Bové, Pieter Blomme, Wim Van de Velden
ONDERNEMINGEN Bas Kurstjens (chef), Bert Broens, David Adriaen, Dieter Snoeck, Guido Meeussen, Guy Van Den Broek, Jelle Henneman, Jim Lannoo, Marc De Roo, Michaël Sephiha, Patrick Luysterman, Saar Sinnaeve, Stephanie De Smedt **WEEKEND & REPORTAGE** Tom Michielsen (chef), Ellen Cleeren, Erika Racquet, Gwen Declerck, Ine Renson, Wouter Van Driessche **OPINIE** Franky Van Hamme (coördinatie)
GELD & BELEGGEN Kurt Vansteeland (chef), Carl Pansaerts, Christophe De Rijcke, Ilse De Witte, Peter De Groote, Wouter Vervenne **CODA** Koen van Boxem (chef), Tom Peeters **EINDREDACTIE** Peter Rasking (chef), Ann Welter, Hilde Vandenbussche, Jan Van Hessche, Kaat Van Overwalle, Robert Messiaen, Tamara Mestdagh, Veerle Janssens, Wouter Kongs
SABATO Gerda Ackaert (chef), Filip Ysenbaert **LAY-OUT** Jan Nelis (chef), Anjah De Wachter, Arnaud Camerlinckx, Dries Houben, Peter Notteboom, Sue Yuen **INFOGRAFIE** Benoit Haesen, Fabrizio Colucci, Frank Schulpé, Livio Marcolli, Patrick D'Haeyere **FOTO** Alexia Mangelinckx (chef), Nima Ferdowsi, Sofie Van Hoof, Tim Ricour
TIJD-TV & NIEUWE MEDIA Dirk Selleslagh, Jan Rombouts, Raphaël Cockx **REDACTIESECRETARIAAT** Ann Leemans, Nicole Hofkens **NETTO** François Mathieu (chef), Caroline Declerck, Ilse Janssens, Nadine Bollen, Peter Van Maldegem, Petra De Rouck, Sven Vonck, Willem Ravoet **KOERSINFORMATIE** VWD Group
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER: DIRK VELGHE, HAVENLAAN 86C, BUS 309, 1000 BRUSSEL

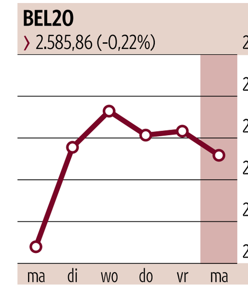

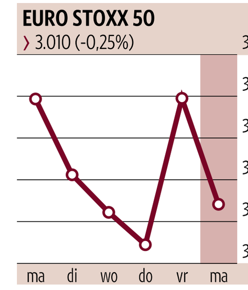

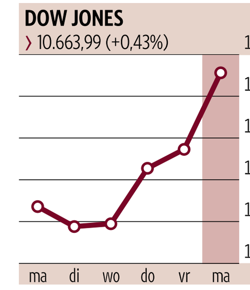

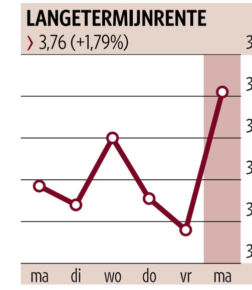

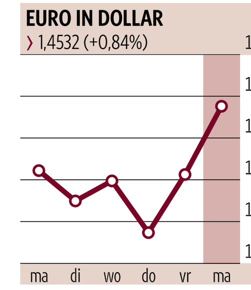

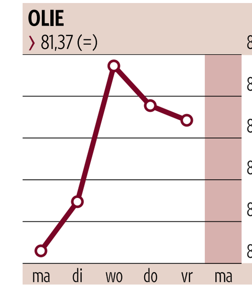

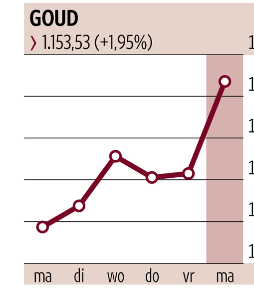

Markt eist deze keer ook omzetgroei

| Alcoa geeft aftrap Amerikaans resultatenseizoen | Voor het eerst sinds derde kwartaal 2008 zien analisten verkoop jaar op jaar aandikken

CHRISTOPHE DE RIJCKE

De aluminiumproducent Alcoa maakte gisteren nabeurs een winst (exclusief bepaalde items) bekend van 1 dollarcent per aandeel over het vierde kwartaal, dat is slechter dan verwacht (6 cent). En dat belooft weinig goeds voor de beursevolutie in de komende weken.

Alcoa maakte de jongste jaren zijn status van trendsetter meer dan waar. Beter dan verwachte resultaten in april, juli en oktober van 2009 luidden steeds een periode in van verrassend positieve resultaten en stijgende beurskoersen. Het omgekeerde gebeurde nadat Alcoa in oktober 2008 en januari 2009 negatief had verrast. Het richtinggevende karakter van Alcoa heeft te maken met de aard van het beestje: aluminium wordt in alle geledingen van de industrie gebruikt.

Later deze week komen nog kleppers als Intel (donderdag) en JPMorgan Chase (vrijdag). Voor alle bedrijven uit de S&P500 verwachten analisten een verdrievoudiging van de operationele winst tegenover het vierde kwartaal van 2008. Daarmee komt officieel een einde aan de 'resultatenrecessie': voor het eerst sinds het tweede kwartaal van 2007 verbeteren de resultaten jaar op jaar.

Wie de winsten weglacht door de kostendalingen, zal lik op stuk krijgen.

THOMAS LEE, JPMorgan

Er zijn drie redenen voor de grootste operationele winststijging sinds S&P daar in 1991 cijfers over bijhoudt: de vergelijkingsbasis is gemakkelijk gelet op desastreuze cijfers van eind 2008 door de economische hartstilstand na het failliet van Lehman Brothers. Voorts spelen het herstel van de economie en de kostenbesparingen een belangrijke rol.

Het snoeimes speelde een sleutelrol in de beter dan verwachte resultaten sinds de lente van vorig jaar, zowel in de VS als in Europa. Na de stijging van de beurzen met ruim 60 procent sinds maart, zijn de markten veeleisender geworden en willen ze niet alleen een degelijk resultaat zien (bottom line), maar ook een dito omzet (top line).

MISVATTINGEN

Analistenprognoses wijzen op een omzet van 1.892 miljard dollar voor de S&P500-bedrijven exclusief financiële groepen. Het is de eerste - weliswaar bescheiden - omzetstijging (+0,4%) jaar op jaar sinds het derde kwartaal van 2008. Vanaf dit kwartaal komt de verkoop pas echt op gang met een verwachte groei van bijna 10 procent.

'Wie de winsten weglacht door het effect van de kostenbesparingen, zal lik op stuk krijgen', zegt strateeg Thomas Lee van JPMorgan. 'Het is trouwens een misvatting dat de verkoop niet aandikt. Op kwartaalbasis groeien ze al aan sinds begin 2009 aan.' (*zie tabel*).

Volgens Lee doet er een tweede misvatting de ronde. 'Velen denken dat de besparingen louter te danken zijn aan afdankingen. De cijfers weerleggen dat.'

Lee wijst erop dat S&P500-bedrijven sinds het vierde kwartaal van 2007 1,9 miljoen jobs hebben geschrapt. 'Met een doorsneejaarloon van 60.000 dollar, betekent dat een besparing van 112 miljard. Over dezelfde periode daalden de 'cash kosten' van de S&P500-bedrijven met 508 miljard dollar.'

Dat het personeel slechts 22 procent uitmaakt van de besparingen, stemt Lee hoopvol. 'Bedrijven kunnen in 2010 mensen aanwerven zonder dat dit de stijging van de winstmarge neutraliseert.'

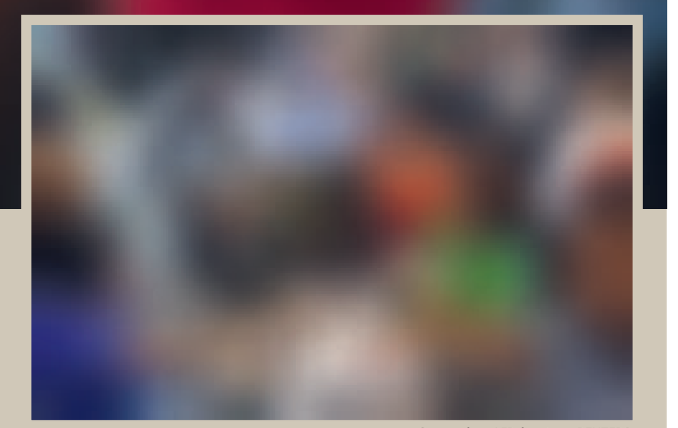

Rush op winkels na devaluatie Venezolaanse munt

De Venezolanen liepen vorig weekend storm op elektronicawinkels. Vrijdag kondigde president Hugo Chávez een devaluatie van de munt, de bolivar, aan. Hij hoopt zo de import af te remmen en de export te stimuleren. Voor niet-essentiële producten zoals telecom, elektronica, tabak en drank verandert de wisselkoers van 2,15 naar 4,30 bolivar per dollar. Venezolanen herinneren zich nog levendig 'Viernes Negro' (Zwarte Vrijdag) in 1983, toen een vorige devaluatie van de munt een periode van hyperinflatie inluidde. Om prijsstijgingen voor te zijn snelden ze naar de winkel.

© grote foto AFP, foto inzet REUTERS

RAAK **GEÏLLUSTREERD**

Arbeidscijfers VS strijden om gunst markt

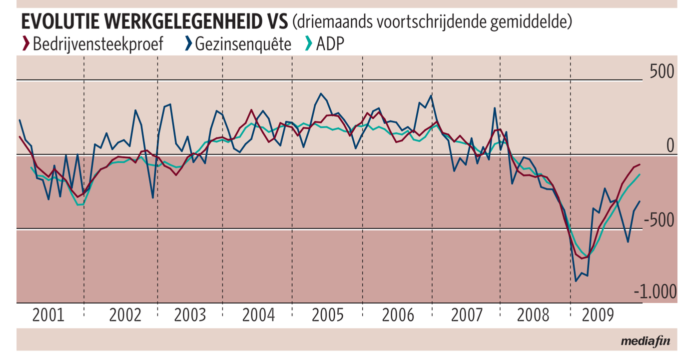

Drie indicatoren pogen de evolutie van de Amerikaanse werkgelegenheid weer te geven. Welke is de beste? Rob Carnell, de hoofdeconoom van ING Financial Markets in Londen, kiest voor die van het sociaal secretariaat ADP.

De financiële markten hechten het meeste belang aan het cijfer gebaseerd op een steekproef bij de bedrijven door het ministerie van Arbeid, de 'payrolls' in het jargon. 'Fout', zegt Carnell. 'Dat cijfer houdt geen rekening met zelfstandigen, en gaat uit van te veel veronderstellingen. Bovendien ondergaan de resultaten van de enquête te veel bewerkingen om te komen tot één publiceerbaar cijfer.'

De cijfers van de gezinsenquête, gebaseerd op een rondvraag (werkt u of niet, zoekt u al dan niet werk ...) bij zo'n 400.000 Amerikaanse gezinnen, dan maar? 'Eigenlijk ook niet', weet Carnell. 'De cijfers zijn veel te grillig: min 600.000 banen in oktober, plus 200.000 in november en opnieuw min 600.000 in december. Het is moeilijk te geloven dat in realiteit de werkgelegenheid zo sterk schommelt.'

Carnell verkiest de cijfers van ADP. Dat sociaal secretariaat ondervraagt elke maand 365.000 van zijn 500.000 bedrijfsklanten, gespreid over alle sectoren, over hun tewerkstelling. 'Die cijferreeks is weinig volatiel en kent minder gebreken dan de andere twee. Bovendien is het ADP-cijfer consistent met andere indicatoren, zoals de werkgelegenheidscomponent van de ISM-indexen over de activiteit in de industrie en dienstensector.'

'In volgorde gaat mijn voorkeur naar de ADP-cijfers, de gezinsenquête en de bedrijvensteekproef. De financiële markten hechten nog onvoldoende belang aan de ADP-cijfers. Die geven echter het beste beeld van hoe de Amerikaanse werkgelegenheid evolueert.'

CP

ECB-voorzitter Trichet waarschuwt banken voor risico's

'Het risicobeheer van marktparticipanten en financiële instellingen moet veel beter. Dat is essentieel.' Dat verklaarde Jean-Claude Trichet op een persbriefing na afloop van de bijeenkomst van centrale bankiers en toplui van privébanken afgelopen weekend. In de uitnodiging van de Bank voor Internationale Betalingen (BIB) voor de top in Bazel stond ook al te lezen dat het 'agressieve gedrag van voor de crisis' weer de kop op stak. Trichet bevestigde ook dat de wereldwijde economie opnieuw in een 'herstelmodus' zit.

Recordaantal vervalsingen eurobiljetten

| Europese Centrale Bank neemt 860.000 valse coupures uit omloop

Over heel de wereld doken er vorig jaar 860.000 valse eurobiljetten op, een record. Dat is 29,1 procent meer dan in 2008, de grootste stijging sinds 2003. 'In vergelijking met het aantal toenemende echte eurobankbiljetten in omloop is het aantal vervalsingen nog steeds erg laag', relativeert de Europese Centrale Bank (ECB).

In de tweede helft van 2009 waren er gemiddeld 12,8 miljard echte eurobiljetten in omloop. Het percentage valse biljetten in verhouding tot het totale aantal biljetten steeg over die periode licht tot 0,0035 procent.

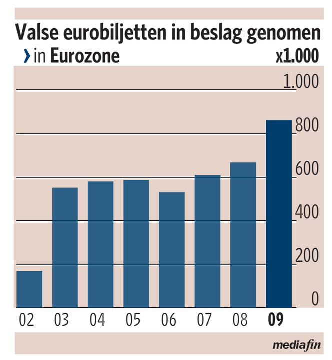

BELGIË

Circa 3 procent van alle valse eurobiljetten kwamen vorig jaar in België aan de oppervlakte. In 2009 werden in ons land 27.415 valse eurobiljetten uit de omloop genomen, het grootste aantal sinds de invoering van de euromunten en -biljetten in 2002. Dat blijkt uit cijfers van de Nationale Bank. 'Het aantal vervalsingen nam in ons land toe in lijn met de stijging van het aantal echte biljetten in omloop', verklaart woordvoerster Kristin Bosman van de Nationale Bank.

In België sloeg bijna de helft van de vervalsingen op het biljet van 50 euro, ruim een derde op de biljetten van 20 euro. In de eurozone maakten valsemunters vooral biljetten van 20 euro (47%), van 50 euro (39%) en van 100 euro (11%). Het gros van de kopieën werd aangetroffen in de eurozone.

- www.euro.ecb.eu of www.nbb.be

1 op 10 BNPP Fortis pensioenspaarders stort laatste week

BNP Paribas Fortis stelt vast dat 10 procent van de stortingen voor pensioenspaarfondsen vorig jaar in de laatste, verkorte week voor het jaareinde plaatsvond. Klanten van BNP Paribas Fortis maakten over heel 2009, voor zowel nieuwe als bestaande contracten, 1,9 procent meer geld over aan hun pensioenspaarfonds dan in 2008. Dat is nog steeds minder dan de indexering van het maximaal fiscaal aftrekbare bedrag vorig jaar (+4,8%). Vooral klanten die pas in 2009 met pensioensparen begonnen, stortten het volle pond. Bestaande spaarders trokken hun bijdrage met 4,3 procent op.

De beurscrisis maakte pensioenspaarfondsen heel wat minder populair. Liefst 68 procent van de startende pensioenspaarders bij BNP Paribas Fortis verkozen een verzekering boven een fonds.

All rights reserved. Gebruik en reproductie enkel mits toelating van de uitgever via Mediargus NV, Barastraat 175, 1070 Brussels, TEL:(+32)2 7400970 FAX:(+32)2 7400971